

Περιοδικόν Ο ΛΟΓΟΣ (Τεύχος 12, 28 Μαρτίου – 10 Απριλίου)

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

Η Αγία Εκκλησία μας ώρισε να εορτάζεται την Τετάρτη Κυριακή των νηστειών η μνήμη του Οσίου Ιωάννου της Κλίμακος, για να ενισχύση αυτούς που διανύουν το προχωρημένο αυτό στάδιο της νηστείας.

Η κυρίως μνήμη του οσίου επιτελείται στις 30 Μαρτίου. Η πατρίδα του μας είναι άγνωστη. Έζησε, όμως, κατά το 6^ο μ.Χ. αιώνα. (525μ.Χ. – 600μ.Χ.)

Η οικογένεια του ήταν πλούσια και του πρόσφερε τη δυνατότητα να παρακολουθήση ανώτερο κύκλο μορφώσεως. Γνωρίζομε ότι είχε ένα αδελφό, που ονομαζόταν Γεώργιος.

Σε ηλικία 16 χρόνων ασπάσθηκε την μοναχική ζωή και μπήκε κάτω από την πνευματική καθοδήγηση του Αββά Μαρτυρίου. Όταν απέθανε ο Γέροντας του, απεσύρθηκε στην περιοχή «Θωλάς», σε ένα ασκητικό σπήλαιο και έζησε ασκητική ζωή για σαράντα χρόνια. Κάποτε ο μαθητής του κοιμόταν εις την περιοχή των Αγίων Αναργύρων κάτω από μια πέτραν, η οποία επρόκειτο να πέση πάνω του και να τον σκοτώση. Τότε ο Άγιος προγνωρίζοντας αυτό, δια του Αγίου Πνεύματος, ενώ καθόταν εις την καλύβα του εφάνηκε εις τον μαθητήν του, που κοιμόταν και αφού τον εξύπνησε, τον γλύτωσε από βέβαιο θάνατο.

Σε προχωρημένη ηλικία έγινε ηγούμενος της Μονής του Σινά αλλά αργότερα επέστρεψε στην αγαπημένη του ησυχία.

Η κοίμησή του έγινε κατά την εποχή της ανοίξεως του 600 μ.χ. σε ηλικία 75 χρόνων, γι' αυτό ορθά και η αγία Εκκλησία μας εορτάζει την πνήμη του στις 30 Μαρτίου.

Ο Όσιος Ιωάννης είναι γνωστός για την συγγραφή της Κλίμακος. Στο έργο αυτό ο συγγραφέας παρουσιάζει συστηματικά τις ιδέες και εμπειρίες που είχε από την μοναχική ζωή. Στόχος της Κλίμακος είναι η αναμόρφωση του εαυτού μας καθ' ομοίωσιν του προτύπου, που είναι ο Ιησούς Χριστός. Αναφέρει ο Άγιος Ιωάννης ποιητικά και παραστατικά: «Άρχων δαιμόνων, ο πεσών εωσφόρος και άρχων παθών, ο λαιμός της κοιλίας». Καθώς διαβάζεις προσεκτικά την κλίμακα παρατηρείς ότι τα τελευταία αξιόλογα πορίσματα της υχολογίας του Βάθους ήταν γνωστά στους Αγίους Πατέρες της ερήμου.

Το «αριστούργημα αυτό του ανατολικού ασκητισμού» δηλαδή η Κλίμακα, μας υπενθυμίζει, επίσης, τις τάσεις της υπαρξιακής φιλοσοφίας ή της φιλοσοφίας του προσώπου που κυριάρχησε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Η κλίμακα μετεφράσθη σε δεκάδες γλώσσες και διαλέκτους και επέδρασε πολύ, τόσο στον Ορθόδοξο χώρο (Ρωσία, Σερβία, Ρουμανία) όσο και στον Δυτικό (Γαλλία, Ισπανία).

Αναφέρει σχετικά ο Άγιος Ιωάννης για την μετάνοια «Σημείο της πραγματικής μετάνοιας είναι το να θεωρούμε τον εαυτό μας άξιο για όλες τις θλίψεις που μας συμβαίνουν, τις ορατές, οι οποίες προέρχονται από τους ανθρώπους, και τις αόρατες, οι οποίες προέρχονται από τους δαίμονες, και για πολύ περισσότερες».

Αλήθεια, σκεφτήκαμε ποτέ ότι για ό,τι περνάμε τώρα, σαν έθνος, την ευθύνη φέρουμε αποκλειστικά εμείς και κανένας άλλος; Και τι πρέπει να κάνουμε; Η απάντηση είναι μια: Να μετανοήσουμε, να αλλάξουμε τρόπο σκέψευς και ζωής. Να ξεφύγουμε από την μαζικοποιημένη αστική κοινωνία και να γίνουμε πρόσωπα.

Να ξεφύγουμε από τα περιορισμένα πλαίσια του εγώ και να αγαπήσουμε πραγματικά τον Χριστό, όπως μας αγάπησε Εκείνος.

Ενθουσιασμένος, ο Άγιος Ιωάννης εις τον τελευταίο λόγο της Κλίμακος λέει ποιητικά:

**«Αγάπη, ελλάμψεως άβυσσος.
Αγάπη, πηγή πυρός,
Αγάπη, αγγέλων στάσις.
Απάγγελιον ημίν, ω καλή εν αρεταίς,
Που ποιμένεις τα πρόβατά σου;
Που κατοικείς εν μεσημβρία;
Φώτισον ημάς, πότισον ημάς,
Οδήγησον ημάς, χειραγωγήσον ημάς
Ταις του Σου Οσίου πρεσβείαις, Χριστέ ο
Θεός, Ελέησον ημάς. Αμήν».**